

לשמעו קול תורה – פסוק השבוע

פרשת נשא

וחמישיתו יוסף עלי

"דָבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֲוֹ אֲשֶׁר כִּי יַעֲשֶׂה מִכֶּל חַטָּאת הָאָדָם לְמַעַל בָּהּ וְאֲשֶׁר הַגַּפֵּשׁ הַהְרָא,
וְהַתִּזְדֹּזֶה אֶת חַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר עָשָׂוּ וְהַשִּׁיבָה אֶת אֲשֶׁר בָּרָא שְׁנָיו וְחַמְּיָשְׁתָו יְסֻף עַלְיוֹ וְנוֹתֵן לְאֲשֶׁר אֲשֶׁר לוֹ"
(במדבר ה, ז-ז).

התורה מתארת תהליך של חטא – "למעל מעל בה", יידי – "וְהַתִּזְדֹּזֶה אֶת חַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר עָשָׂוּ" וכפירה
– "וְהַשִּׁיבָה אֶת אֲשֶׁר בָּרָא שְׁנָיו וְחַמְּיָשְׁתָו יְסֻף עַלְיוֹ". ולמי ישיב החוטא את הגזלה בתוספת החומרה?
"וְנוֹתֵן לְאֲשֶׁר אֲשֶׁר לוֹ".

על איזה חטא מדובר הפסוק? האם מדובר בחטא לה' – "למעל מעל בה" או בחטא לזרות – "וְנוֹתֵן
לאשר אשם לו?"?

התשובה היא גם וגם. החוטא חטא בחתא כפול: הוא גזל מחברו – וזהו חטא לפני הזרות, ונשבע
בשם ה' שלא גזל – ובזה חילל את שם ה'. ועל כן עונשו כפול: עליו להשיב את הגזלה לבליה ככל
גזל ולהוסיף עליה חמיישת בשל הפגיעה כביכול בה'.

אם כן, היינו מצפים שתוספת החמיישת תוקדש לה'. אולי יתרמננה החוטא לבית הכנסת או לבית
המדרשה, או אולי יביאנה לבית המקדש להקרבת קרבן – הלווא כנגד ה' הוא חטא. אך לא! הוא מביא
את התוספת לאדם שנגדו פשע – "וְנוֹתֵן לְאֲשֶׁר אשם לו".

פסוקים אלו מלמדים כי פגיעה לחבר היא פגעה גם בה', והפגיעה בה' היא פגעה גם לחבר!

הכתוב מגדר את חטא הגזל "מעל בה". האדם גזל מחברו שנברא בצלם אלוקים, הבהיר את דבר
הגזלה ונשבע בשם ה' שלא גזל. בשבועתו הוא ניסה כביכול להפוך את הקב"ה לשותף לדבר עבריה,
ולהתהמק בחסותו מחובבו להשיב את הגזלה. החטא לפני ה' ו לפני הזרות שזרורים אףוא זה זהה,
והדרך לתקן את החטא המשולב היא פיזי חברו מעבר להשבת הגזלה.

ואולם, לא בכל מקרה יוסיף הגזלן את החמיישת. התוספת תשולם רק כאשר הוא מכיר בחטאו ושב
בתשובה, כתוב "וְהַתִּזְדֹּזֶה אֶת חַטָּאתְכֶם". אםenalz החוטא לשלם רק בעקבות עדותם של עדים עליון
להזכיר את אשר גזל ותו-לא, אך אם הוא שב בתשובה הקב"ה מאפשר לו לנ��ות את עצמו לגמר
מחטאו באמצעות מתן פיזי הולם לחברו.

החוzer בתשובהאמין משלם יותר – אך הוא מרוייח עשרה מונימ. הוא מרוייח כפירה מלאה.